

ת"פ 50141/12/13 - מדינת ישראל נגד אלכס ירון

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 50141-12-13 מדינת ישראל נ' ירון

בפני כבוד השופטת נועה חקלאי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אלכס ירון

הנאשם

מבד"ן

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה בניגוד לסעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א 1961, נהיגה תחת השפעת אלכוהול, בניגוד לתקנה 2(26) לתקנות התעבורה, התשכ"א 1961 ותקופה סתם בניגוד לסעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז 1977. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 23.3.2004 נפסל הנאשם בטכחותו, על ידי בית המשפט המחוזי, מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה בת 10 שנים. ביום 2.3.13 לאחר ששתה משקאות אלכוהוליים ובעקבות יכוח עם בת זוגו, נהג הנאשם ברכב כשהוא תחת השפעת אלכוהול, וביודעו כי הוא פסול מלנהוג. בהמשך חזר לביתו, החל לזרוק במקום כסאות וכוסות שנשברו, וכן שולחן. בהמשך ניסתה אימו להרגיעו, אך הוא תקף אותה בכך שדחף אותה והפילה אל הרצפה.

הסדר הטיעון

ביום 10.7.16 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע וישלח לשירות המבחן. לא היתה הסכמה עונשית במסגרת ההסדר.

סקירת שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות

שירות המבחן סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם עבד כנהג משאית, במסגרת עבודתו נרדם על ההגה וגרם לתאונה עת פגע בשוטרים שעמדו במחסום. שני שוטרים מצאו את מותם. בגין עבירה זו ריצה מאסר, לאחר מכן עבד במפעלים שונים עד שבשנת 2015 נקטעה אצבעו במסגרת עבודתו ומאז מוגבל. ביחס לעבירה הנוכחית הנאשם לקח אחריות וביטא חרטה. לדבריו באירוע בת מצווה בה השתתף צרך כמות מועטה של אלכוהול, אך זה השפיע עליו לרעה, מאז לדבריו, נמנע מצריכת אלכוהול. שירות המבחן שוחח עם שתי המתלוננות בתיק, אשתו ואימו של הנאשם. שירות המבחן התרשם כי במכלול נתוניו של הנאשם הסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות הוא בינוני-נמוך. שירות המבחן המליץ על העמדת הנאשם במבחן למשך שנה, במסגרתו ישולב בסדנאות תעסוקה. בשל העובדה כי הנאשם מתמודד עם מוגבלות ומנסה לשקם את חייו, ועל מנת להפנות מאמצים לשיקומו האישי והתעסוקתי, שירות המבחן נמנע מלהמליץ על צו של"צ. הממונה על עבודות השירות מצא את הנאשם כשיר לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לטעון

ב"כ המאשימה הפנתה למלכונות הרבה שנשקפה מהעבירות שבוצעו הנאשם, טענה כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר ועתרה להשית על הנאשם את הרף העליון לאור חומרת העבירות ועל רקע עברו.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהתקופה היא ברף התחתון, שהמתלוננת נפלה כתוצאה מאיבוד שיווי משקל. לדבריו הנאשם הודה בנהיגה בזמן פסילה, אך טעה בחישוב הפסילה וסבר כי הפסילה הסתיימה. ב"כ הנאשם הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם. לדבריו שירות המבחן התרשם לחיוב מהנאשם שהמליץ על הארכת פסילה מותנית על אף שאין פסילה מותנית להפעלה. ב"כ הנאשם הפנה להיות הנאשם נעדר הרשעות בתחום התעבורה - פלילי, למעט אותה הרשעה בגין הריגה, עבירה שבוצעה לפני 15 שנה, עת נרדם על ההגה, על רקע עייפות. לפיכך ביקש להסתפק בענישה צופת פני עתיד ובפסילה קצרה. הנאשם הביע צער על מה שקרה, ביקש שלא יוטל עליו מאסר.

דין

מתחם העונש ההולם

כתב האישום עוסק באירוע אחד הגם שמורכב מעבירות שונות, לפיכך יקבע מתחם עונש הולם אחד לכל האירוע.

הערך המוגן הפגע בעבירה של תקיפה הוא זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי על שלמות גופו. הערך המוגן שפגע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגת תחת השפעת אלכוהול הוא הגנה על שלום הציבור ובטחונו וכן כבוד החוק והחלטות שיפוטיות שאסרו את הנהיגה.

ראו דברי בית המשפט העליון על עבירות האלמות:

ע"פ 7878/09 **מדינת ישראל נ' פלוני**: "האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועליו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותורמות של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'... ששיקפו ערכים של גמול והרתעה."

ראו דברי בית המשפט העליון על החומרה שבנהיגה בזמן פסילה:

רע"פ 6155/06 **מדינת ישראל נ' אבולבן**: "נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגלו, על שלום הציבור נהגים והולכי רגל כאחד, הוא מבטא דלזולל בצווים של בית המשפט, הוא מוכיח כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברוצנו הטוב".

רע"פ 3878/05 **בגווי נ' מדינת ישראל**: "נהיגה בכביש הארץ בזמן פסילה רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונום של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביווי החוק וצויו בית המשפט".

רע"פ 1211/12 **ישראל נ' מדינת ישראל**: "עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנהוג עצמו) וזו עיקר וכן קשים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלו יקרו חלילה בעת נהיגה כזו..."

מידת הפגיעה בערכים המוגנים בכל הנוגע לתקיפה אינה ברף הגבוה, התקיפה התבטאה בדחיפה אשר לא נגרמו חבלות כתוצאה ממנה. הפגיעה בשלום הציבור כתוצאה מנהיגותו של הנאשם היא ברף הגבוה. אמנם האירוע הסתיים בסופו של יום ללא נפגעים בגוף, אך מידת הסיכון שיצר בנהיגתו היא ברף העליון. **באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתי לכך שהאירוע התרחש על רקע צריכת אלכוהול שהשפיעה לרעה על הנאשם. לא היה תכנון מוקדם ולא תחכום בביצוע העבירות, התקיפה לא נעשתה באלימות חריגה, ללא שימוש בנשק קר או חם ולא נגרמו חבלות. הגם שעובדות כתב האישום מלמדות על היקף לרכוש במזיד, נתתי דעתי לכך שבמסגרת ההסדר הוראת החיקוק של היקף במזיד נמחקה מכבת האישום. עוד נתתי דעתי לכך שעבירות הנהיגה אף הן הסתיימו ללא נפגעים בגוף.

בהינתן **מדינת הענישה** מעלה כי במקרים דומים בעבירות של תקיפה סתם של בן משפחה מתחם הענישה נע ממאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר. ראו למשל:

ת"פ (נהיגה) 4328-06-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.6.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה, כאשר תפס בגרונו של סבתו כתגובה על כך שסטרה לו, (לאחר שביקשה ממנו להפסיק לעשן והוא נשף אף עשן הסיגריות לתוך פיה), נדון למאסר בפועל למשך 3 חודשים.

ת"פ (רוחבות) 60585-01-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.3.14), הורשע נעשם בעבירות של אימונים ותקיפה כלפי הוריו, הנאשם איים על אימו ודחף את אביו והפילו לקרקע. הנאשם נעדר עבר פלילי, סבל ממצוקה נפשית, נידון ל-6 חודשי מאסר על תנאי ועונשים נלווים.

ת"פ (ק"ג) 41989-09-12 **מדינת ישראל נ' באיץ** (11.12.13), הורשע הנאשם בביצוע עבירה של תקיפה, כאשר תקף את אביו, המתלונן, בכך שחטף מידיו את מכשיר הטלפון, הכה אותו בראשו, החזיק בגרונו והחל לחנוק אותו. על הנאשם הוטל מאסר מותנה

ת"פ (פ"ת) 44254-01-11 **מדינת ישראל נ' כהן** (19.6.11), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, בביצוע עבירות של אימונים, היקף לרכוש במזיד ועוד. הנאשם ביצע את העבירות כלפי הוריו, כאשר היה שרוי בגילופין. כתוצאה מן העבירות נחבל אביו של הנאשם, וכן נשברו מכשירים השייכים למתלוננים. נידון ל-6 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר על תנאי של 4 חודשים בחופף, לצד עונשים נלווים.

ביחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, מדיניות הענישה מלמדת כי כאשר הפסילה שהופרה נגזרה בגין גרימת תאונת דרכים קטלנית הענישה כוללת בדרך כלל גם רכיב של מאסר בפועל. ראו למשל:

עפ (א-י) 2248/08 - **אדרי יעקב נ' מדינת ישראל**, (15/06/2008). הנאשם נהג בזמן פסילה, לאחר שנפסל בעקבות תאונת דרכים בה גרם למותה של ילדה. בית משפט קמא גזר 11 חודשי מאסר והפעיל בחופף מאסר מותנה למשך 6 חודשים, וכן ענישה נלווית. ערעורו של הנאשם נדחה.

עפ (חפיה) 2525/07 - **מדינת ישראל נ' יובא אמיחי**, (05/12/2007). הנאשם נהג בזמן פסילה, בדרכו לריצוי עבודות שירות, עונש שנגזר עליו בגין גרימת תאונת דרכים קטלנית. בית משפט קמא האריך מאסר מותנה בן 12 חודשים שהיה תלוי ועומד נגדו, הטיל 18 חודשי פסילה וענישה נלווית. ערעור המדינה על קולת העונש נדחה.

עפ (נצרת) 8879-01-16 **מדינת ישראל נ' מוחמד פלאח**, (13/03/2016), נגזרו על הנאשם 8 חודשי מאסר, הופעל מאסר מותנה של 8 חודשים בחופף, פסילה בת 12 ח' וענישה נלווית. פלא (פ"ת) 6345-08-15 **מדינת ישראל נ' רחמים ניעאן**, (10.7.16) נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

פל (חפיה) 10321-01-11 **מדינת ישראל נ' בן שמואל** (18.12.13). נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית. כאמור לעבירה של נהיגה בזמן פסילה בנסיבות התיק שלפניי, חברה גם העבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול.

לאחר שכתבתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע בכללותו נע ממאסר קצר שיכול יורוצה בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר ופסילה בת 60-6 חודשים.

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

- זקפתי לזכותו של הנאשם את העובדה שבחר לקחת אחריות על מעשיו בהזדמנות ראשונה.
- זקפתי לזכותו, את היותו נעדר הרשעות קודמות ב-13 השנים התעבורות, הן בתחום התעבורה והן בפלילי. עם זאת זקפתי לחובתו את הרשעות החמורה בעבירה של הריגה, עת נהג הנאשם ברכב, אשר כתוצאה מנהיגתו נהרגו שני שוטרים.
- לקחתי בחשבון שהעבירה בוצעה לאחר שהנאשם משך שנים ציית לעונש הפסילה שהוטל עליו.
- לקחתי בחשבון את השפעת העונש על הנאשם, ומשפחתו, את העובדה שהנאשם נפצע במסגרת עבודתו, כיום אינו עובד בשל מצבו הרפואי.
- לקחתי בחשבון את הערכת שירות המבחן כי בנסיבותיו של הנאשם יש ליתן דגש על הפן השיקומי בהיבט התעסוקתי, ואת התרשמות שירות המבחן למסוכנות ביוגוית עד נמוכה להישנות עבירות.

- לקחתי בחשבון כי הנאשם לא שולב בהליך טיפולי במסגרת ההליכים המשפטיים.
- לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם, כפי שהוצגו בתסקיר וכפי שפורטו על ידי הנאשם ובא כוחו.
- לאור כל האמור לעיל, מצאתי הצדקה לגזור את עונשו של הנאשם בסמוך לרף התחתון של מתחם העונש ההולם.

לפיכך, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

- א. הגני מטילה על הנאשם מאסר לתקופה של 60 ימים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, באגודה למען העיוור באשדוד בכתובת הראשונים 11א אשדוד. הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם הביע את הסכמתו לרצות את עונש המאסר בעבודות שירות.

על הנאשם להתייצב לתחילת ריצוי המאסר ביום 8.6.17 בשעה 08:30 במשרדי הממונה על עבודות שירות במפקדת מחוז דרום, יחידת עבודות שירות ב"ש.

מוסבר לנאשם כי עליו לבצע כל עבודות שמוטלות עליו במסגרת עבודות השירות על פי ההנחיות שיתניתנה לו מעת לעת על ידי הממונה במקום וכל הפרה של עבודות שירות תגרס להפסקה מנהלית של עבודות השירות וריצוי עונש המאסר בפועל.

ב. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות בהן הורשע.

ג. קנס סך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר מתורמת.

הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים חודשיים ורצופים החל מיום 1.7.17.

ד. פסילה בפועל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים.

הפסילה בפועל תחל היום, במצטבר לכל פסילה אחרת שטרם ריצה.

בשים לב שרשימו של הנאשם מופקד בתיק הקודם ואין בידו רישיון להפקדה, המחירות תנפיק אישור הפקדה מהיום ללא צורך בהפקדת רישיון.

ה. הגני מטילה על הנאשם צו מבחן וזאת למשך שנה. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. במסגרת המבחן ישולב הנאשם בכל הליך טיפולי ששירות המבחן ימצא לנכון מעת לעת.

הנאשם מוזתר כי אם לא ימולאו תנאי הצו במלואם, ניתן יהיה לבטלו ולהטיל עליו עונש נוסף, בגין העבירות בהן הורשע, במקום צו המבחן.

ככל שיש מוצגים וישמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"א אייר תשע"ז, 17/05/2017 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

